Изгубеното дете.

Довиждане мое дете! стой мирно, аз ей сега ще се върна, но моля ти се не излизай за да се не изгубиш! каза бръмата вдовица Мария на дъщеря си Ева, и излезе по работата. Нещастно дете! бедно дете! Бедна мъка, каза то плачейки на момиченцето, но послушната сестра и дори не благоволи да си отвори очите.

Минаха се час-два, но майката ще не се връщаше. Детето започна да се притеснява, най-после не изтрая и стана, каквото ще стане ако излезе за малко поне на двора! — си мислеше то и напъпевайки

НБУ